

"Een stinkende sjamaan in een Tibethaanse zweethut"

Een stinkende sjamaan in een Tibethaanse zweethut...maar met een I*! als een banaan!

Ik durf niet te vliegen of onbekende dames op het toilet te beffen met een onzekere serostatus, dus gaat er veel aan mij voorbij in het artistieke hoofdstedelijke leven van Amsterdam in de sociëteit Arti et Amicitiae waar dergelijke praktijken wellicht in het verleden schering en inslag waren. Ik ben anti-vlieg tuigen. Als het de mens gegeven was langs het zwerk te scheren als een adelaar had de Schepper hem wel vleugels gegeven. Ik rijd geen auto en zal het ook nooit leren. Daarin ben ik de enige niet. Ook Remco Campert bestuurt geen milieu vervuilende benzi neslikker en daarmee mag ik hem feliciteren.

De kunstenaars aanstelleritis om handtekeningen te vragen aan internationale beeldende kunste naars of uitvoerig ter meerdere eer en glorie van de onbekende briefschrijver, correspondenties te onderhouden met alles wat rijk, beroemd, berucht of bijkans almachtig is, wekt alleen mijn lachlust en minachting op.

Vrijwel iedere gesubsidieerde kunstenaar rookte zijn pijpje hasj in een smerige Berber tent te mid den van een aantal groezelige autochtonen met venerische kolensjouwerskoppen of werd anaal, hetzij genitaal gevingerd door een stinkende sjamaan in een Tibethaanse zweethut. Een intense bekerings ervaring, dat wel!

Dat lijkt mij wel wat om op die manier over de heteroseksjuwelen streep

getrokken te worden! Wel moet het endeldarmkanaal grondig worden uitgebeerd en gebaggerd via een paar klysmas, want het weefsel moet intern niet onder de bruine beer zitten als je gaat spitten met je spitvork in andermans anale fase.

De venerische ziekte die ik in 1968 opliep in Haarlem via mijn toekomstige echtgenote kostte mij minder dan de gemiddelde hoerenloper in navolging van de grote Van Gogh van het Heilige Oor op liep in een luizig, bedompt sexhuis.

Twee spuiten in mijn reet en ik was weer fit. Uit balorigheid zat ik dezelfde avond na de mij toege diende medicatie op het Zandvoortse strand met een vol geplast bierglas een artistieke collega met mijn besmetbak op jolige wijze achterna die avond. Ik stond stijf van de eerste, geïnjecteerde honderd duizenden eenheden van een breed spectrum antibioticum. Wie het breed heeft laat het nu eenmaal breed hangen.

Veel kwaad kon het toch niet dat strand incident en ik vond het een leuk idee voor later. Geschiedschrijving avant la lettre. Toch zal ik nooit op voet van gelijkheid omgaan met leden van het koninklijk huis om de eenvoudige reden dat zij mij niet en ik hen niet tot dienst wens te zijn. Van een pandabeer in de dierentuin verwacht ik per slot van rekening ook niets en de afdeling hoogvliegers zoals de aasgieren sla ik altijd over. Nog steeds heb ik moeite te gaan staan als het Wilhelmus, dat lijflied van het Oranjetuig, wordt gespeeld en mee zingen doe ik al helemaal niet. Zoals de oer domme, schilderende 17-e eeuwse beroeps imitator Hank Duvels jas met zijn één jaar Ulo zal ik nooit snel in een marineblauw pak met stropdas, kenmerk van loon- en kantoorlaven, schieten als de koningin zich aandient bij de achterdeur.

Elseviers Prof. Dr. P. Vinken als geacht republikein heeft nog steeds mijn

respect. Niet alleen kocht hij twee tekeningen en een zeefdruk van mij, maar hij weigerde aanvankelijk Beatrix en Claus te ontvangen in het gebouw van Elsevier. Ook hij had een grondige hekel aan vakantie houden of lang uit op een handdoek op het strand liggen en een nog grotere hekel aan het Oranje tuig, de grootste steuntrekkers van Neder land.

Zelfs als ik al de reet zou willen likken van een geniaal kunstenaar, dan zou ik nog niet weten van wie. Ik zeg ronduit dat de valium slikkende graficus Sjoerd een hielenlikker van auteur Cees Nootenboom was en dat zijn zwarte band judo mij niet imponeert. Integendeel, als karateka schop ik zijn kop al van zijn romp nog voordat hij mijn jasje beet heeft. Niet voor niets kreeg ik bokslessen van ex-kampioen Lolle van Houten en beoefen de ik full contact kyokushinkai karate bij twee scholen vijf maal per week. Wie wat bewaart, die heeft wat en aldoende leert men zei de boer en hij sprong op het varken.

Ik ken wel een slanke, bevallige kunstenares wier bevallige reetje ik met liefde lik, maar ik ga geen naam noemen, anders staat heel artistiek Arnhem in café Meijers weer eens op zijn achterste spillepoten als ik uit de navel van een mevrouw een kwantrootje nip.

Een grootheid van klein kaliber, de zwarte kousenkerk aanhanger prof. Rookmaaker veroordeelde in 1976 mijn artistieke werk als je reinste pornografie. Jammer genoeg vermeldde deze hooggeleerde heer niet dat hij de pornoprenten van de Jordaner Aat Veldhoen verzamelde.

In navolging van Rookmaaker deelde de streng gereformeerde eeuwige student Hans doctorandus van S. mij per brief mee dat hij mijn werk "rubbish" en "bullshit"vond, geheel en al in stijl met het Amerikaanse ge-reformeerde chantage taalje dat bij al die medewerkers van de E.O. in zwang is.

Van S., als afgestudeerde nep- en na-maak filosoof (n.b. afgestudeerd bij de Marxist Drs. J. Corver en bij de geestelijke vader van de Rote Armee Fraktion Rudi Dutschke die ze terecht een kogel door zijn kop schoten en om die reden benoemd en beroemd werd aan de Universiteit te Groning en) die nergens verstand van heeft en als free lance producer voor de E.O. werkte, knutselde een kunstprogramma in elkaar waar elke gepensioneerde schoolmeester met kanker, die in zijn vrije tijd waterverfjes met een glutonkwast op kastpapier bij elkaar kwast, op de koeleurentulle viessiebuis bij de E.O. kon verschijnen. Hij liever dan ik.

8reacties

SweetHeart 17-09-2008

ZO!!!

Dat staat!

Prachtig..in een sneltrein vaart met alle scherpte geschreven!!

fred van der zoenvissenberenwal 17-09-2008

Sweet heart

kisses are sweeter than wine

ook zoeter dan perzikenlikeur

met witte bubbeltjeswijn

bij een houtvuurtje

SweetHeart 17-09-2008

Ja....lekker!!!!

fred van der zoenvissenberenwal 17-09-2008

Met sweetheart wel
anders niet
dan is het lauwe pap

SweetHeart 17-09-2008

en van lauwe pap houden we niet

fred van der zoenvissenberenwal 17-09-2008 21:37

nee want flauwe pap
is nog geen appelflap
maar eerder achterklap

SweetHeart 17-09-2008

KIJK

Nu

is

de reactieruimte

mooie

gekleurd met grijs en roze...

Schoner kan niet

en van slappe appelflappen

bak je geen brood

het wordt nimmer gaar

tjoef tjoef tjoef

ik ga nu snoef

naar

de andere kant

fred van der zoenvissenberenwal 18-09-2008

Sweetheart

naar de andere kant?

van weblog land

over de snel stromende rivier

maar wel met en glas bier

of liever perzikkenbubbeltjeswijn

dat is pas reuze fijn

© mei 2013, fredvanderwal, BasicPublishing.nl